

Nr 6.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön **m. fl.**, *angående rätt för innehavare av skjutvapen att utan särskilt tillstånd förvärva ammunition för dessa vapen.*

Enligt gällande vapenkungörelse kan svensk medborgare icke utan särskilt tillstånd inneha skjutvapen. Önskar någon förvärva eller inneha sådant vapen, föreligger skyldighet att ansöka om tillstånd hos vederbörande länsstyrelse eller i fråga om Stockholm överståthållarämbetet. Ansökan härom måste emellertid ingivas till ortens polischef, vilken det åligger att avgiva utlåtande rörande huruvida den sökande kan anses skickad att inneha skjutvapen. I regel torde det förhålla sig så, att det av polischefen avgivna utlåtandet blir avgörande för huruvida det begärda tillståndet beviljas eller icke. Ammunition till ett för jaktändamål avsett gevär, vartill förvärvs- eller innehavstillstånd erhållits, kan emellertid icke utan vidare inköpas, utan föreligger här liknande skyldighet som beträffande geväret att först utveckla licens för inköpet, och även i fråga om ammunitionen torde polischefens ståndpunktstagande tillmätas väsentlig betydelse.

Härav framgår, att inskränkningarna i rätten att inneha skjutvapen och förvärva ammunition till gevär avsett för jaktändamål här i landet äro mycket betydande. Självfallet medföra också dessa inskränkningar med det pappersarbete, som härmed är förenat, kostnader för både den enskilde medborgaren och samhället. Ehuru så är förhållandet torde likväl kunna tolereras att från samhällets sida utövas en viss kontroll i fråga om huruvida den eller den medborgaren bör anförtros rätten att förfoga över skjutvapen eller icke. Alla medborgare kunna tyvärr icke anses skickade att inneha dylikt vapen, och med hänsyn härtill synes nu gällande bestämmelse i vapenkungörelsen, i vad den avser förutsättningarna för att inneha detsamma, kunna bibehållas, även om ur den lojala och väl balanserade synpunkten en större frihet i och för sig kunde vara motiverad. Helt annorlunda förhåller det sig beträffande ammunitionen. Det måste anses i hög grad rimligt begära, att, då vederbörandes kvalifikationer för innehavet av skjutvapen i enlighet med andemeningen i vapenkungörelsen undergått erforderlig granskning och den sökande sålunda så långt det är möjligt styrkt att han är värdig inneha sådant vapen, ammunition till detsamma utan vidare kan förvärvas. Nu gällande stadganden på här ifrågasvarande område äro både meningslösa och förargelseväckande och förorsaka den enskilde kostnader för varje gång, då licens för inköp av ammunition skall utverkas. Dessutom upprätthålles genom dylika bestämmelser ett onödigt pap-

persregemente, varigenom myndigheternas arbetstid tages i anspråk på ett mindre tillfredsställande sätt. Det bör vara angeläget att i största möjliga utsträckning utmönstra sådana stadganden, vilka uppenbarligen icke äro behöfliga, och då här ifrågavarande avsnitt i vapenkungörelsen numera icke synes tjäna annan uppgift än åstadkommande av förargelse samt då ett upphävande härav skulle bidra till en låt vara blygsam uppstädning inom det byråkratiska vildsnåret, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande vapenkungörelse, att envar som har tillstånd att inneha skjutvapen skall äga rätt att utan särskilt tillstånd förvärva ammunition för dessa skjutvapen.

Stockholm den 13 januari 1947.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Per Persson
i Norrby.

P. J. Edberg.

E. Thorell.
